

Publicerad 2015-08-24 00:22 av lodjuret/seglare

Jag har skrivit om drömmen förut. Det är inte ofta vinter i mina drömmar, men just den ibland återkommande drömmen är det vinter och jävligt kallt ute. Man skulle kunna tro att jag skulle vakna helt som nerkyld av den.

Som i en dröm saknar jag dig

Den möjliga lyckans känsla över att få trycka mina egna kalla, mot läppar som dina förväntansfullt heta, efter att ha gått genom ett oväder av snö och is, är den min att uppleva någonsin mera? I drömmen pulsar jag ännu en gång vägen fram genom byn för att söka min älskade. Att det bara är en dröm hjälper inte stort. Det är nog så verkligt det som händer och alltid börjar det med ett gräl, en igenslagen dörr och hur du rusat ut i kylan och mörkret. Jag kastar mig strax efter bara jag fått tag i en jacka och tagit på mig stövlarna av fordrat läder. Varma är de mot fötterna väldigt fort också. Det är stormande snöfall och blåst. Några få bilar är ute och lyser med sina lyktor. Jag hinner alltid vakna ur drömmen svettig och dan, hur lång tid det än tar att söka dig genom ovädret hinner jag aldrig fram. Det är som att ju mer jag försöker genom drömmen, ju svårare skall det bli att nå fram.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten